

освѣнъ въ отечество-то си, и между ро-
 5 дини-тъ и въ домъ-тъ си. И ^ене можаше
 тамо никакъ чудо да стори, тѣмо що на
 6 малцина болны като положи рѣцѣ исцѣли
 ги. И ^жчудѣше ся за тѣхно-то невѣрство.
 И ^ообхождаше села-та наоколо та поуча-
 7 ваше.
 И ^привза дванадесеть-тъ, и начѣхъ да
 ги испраца по двама по двама; и даваше
 8 имъ власть надъ нечисти-тъ духове. И за-
 повѣда имъ да не носятъ нищо на цѣтъ,
 освѣнъ единъ тоягъ; нито тържижъ, нито
 9 хлѣбъ, нито пары въ поясъ: Но ^ида сѣхъ
 съ просѣжъ обувкѣ; и да ся не обличатъ
 10 въ двѣ дрехи. И ^кказуваше имъ: Въ кои-
 вѣто кѣжжъ влѣзете, тамъ прѣбѣждайте
 11 до когато излѣзете отъ тамо. И ^ккоито
 не въ приѣмжтъ, нито въ послушатъ, като
 излѣзувате отъ тамо, ^оотрѣвете прахъ-тъ
 изъ подъ нозѣ-тъ си, за свидѣтелство тѣмъ;
 истинжъ ви казувамъ, по леко ще бѣде
наказаніе-то на Содомъ или на Гоморрѣ
 12 въ день сѣдний, неже на онзи градъ.
 И тѣ излѣзохъ, и проповѣдувахъ по-
 13 каиніе. И исцѣждахъ много бѣсове; ^и
 много болны помазувахъ съ масло, и ги
 исцѣлявахъ.
 14 И ^очу царь Иродъ, (защото явно станѣхъ
 негово-то име), и думаше: Иоаннъ Кръсти-
 тель е въскрѣснѣлъ отъ мъртвы-тъ, и за
 това дѣйствуватъ силы-тъ чрѣзъ него.
 15 ^иДруги казувахъ, че е Илія; други пакъ
 казувахъ, че е пророкъ, или като единъ
 16 отъ пророцы-тъ. ^иНо като чу Иродъ рече:
 Тойзи е Иоаннъ, когото азъ посѣгохъ;
 17 той е въскрѣснѣлъ отъ мъртвы-тъ. Защото
 тойзи Иродъ проводи та улови Иоанна, и
 18 вврза го въ тъмницѣ-тъ, заради Иродіадѣ
 женѣ-тъ на брата си Филиппа, понеже
 19 бѣше ѿхъ зѣлъ за женѣ. Защото Иоаннъ
 казуваше на Ирода: ^еНе ти е простено
 20 да имашъ братовж-тъ си женѣ. А Иро-
 діада го ненавиждаше, и ищѣше да го
 21 убіе, но не можаше. Защото ^иИродъ ся
 боеше отъ Иоанна, като ^{го}знаеше че е
 человекъ праведенъ и святъ; и припазу-
 22 ваше го, и правѣше много *работи*, като
 го слушаеше, и съ благодареніе го слуша-
 ше. И ^икогато настанѣ удобенъ день, въ
 който Иродъ ^жза день-тъ на рожденіе-то
 си правѣше вечерѣжъ на голѣмци-тъ си
 и на тысящници-тъ и на старѣшины-тъ
 22 Галилейскы, И влѣзе дщѣра-та на тѣзи
 Иродіадѣ, и поигра и угоди на Ирода и
 на сѣдѣщи-тъ съ него, рече царь-тъ на
 момиче-то: Искай ми каквото щешъ, и

23 ще ти дамъ. И заклѣ ѿ ся: ^еЩе ти дамъ
 каквото ми поищешъ, даже до половинѣ-
 24 тѣхъ отъ царство-то ми. А тя излѣзе и рече
 на майкѣ си: Какво да поищѣ? и тя рече:
 25 Главж-тъхъ на Иоанна Кръститѣля. И той
 часъ влѣзѣхъ набѣрзо при царь-тъ, та по-
 иска и рече: Искамъ да ми дадешъ сега
 тутакси главж-тъхъ на Иоанна Кръститѣля
 26 на блюдо. И ^кцарь-тъ, ако и да ся оскърби
 много, поради клѣтвы-тъ *обае* и зарадъ
 сѣдѣщи-тъ съ него, не рачи да отхвърли
 27 *пробѣж-тъ* ѿ. И тутакси проводи царь-тъ
 единъ оржжникъ, и заповѣда да донесжтъ
 28 главж-тъхъ му. И той отиде та го посѣче
 въ тъмницѣ-тъ, и донесе главж-тъхъ му
 на блюдо, и даде ѿхъ на момиче-то; и мо-
 29 миче-то ѿхъ даде на майкѣ си. И като чу-
 хъ ученици-тъ му, дойдохъ и динѣхъ
 трупъ-тъ му, и положихъ го въ гробъ.
 30 И ^ксѣбрахъ ся апостоли-тъ при Исуса
 та му извѣстихъ всичко, и колкото на-
 31 правихъ и колкото поучихъ. И ^ирече
 имъ: Дойдѣте вы сами на странѣ въ пу-
 сто мѣсто, и починѣте си малко; защото
 32 ^ибѣхъ мнозина, които идѣхъ и отивахъ,
 и нито да яджтъ имахъ вѣрме. И ^ооти-
 33 вахъ въ пусто мѣсто се ладѣж-тъхъ на
 странѣ. И видѣ ги народъ-тъ като от-
 хождахъ и мнозина го познахъ; и сте-
 34 кохъ ся тамъ пѣши отъ всички-тъ гра-
 дове, и пристигнахъхъ прѣди тѣхъ, и сѣ-
 брахъ ся при него. И ^ккато излѣзе Ис-
 сусъ видѣ много народъ, и смили ся за
 тѣхъ; понеже бѣхъ като овцы, които нѣ-
 35 махъ пастырь; и ^иначнѣхъ да ги поучава
 много.
 35 И ^ипонеже бѣше вече станѣло късно,
 пристѣпихъ при него ученици-тъ му, и
 36 казувахъ: Мѣсто-то е пусто, и късно е
 вече: Распусни ги, да идѣтъ по околицѣ-
 37 тѣ колибы и села, и да си купятъ хлѣбъ;
 защото нѣматъ що да яджтъ. А той
 отговори и рече имъ: Дайте имъ вы да
 38 яджтъ. И казувать му: ^иДа идемъ ли да
 купимъ за двѣстѣ пѣнязи хлѣбъ и да имъ
 39 дадемъ да яджтъ? А той имъ казува:
 Колко хлѣба имате? Идѣте та виждте.
 И като узнахъ, казувать: ^иПетъ, и двѣ
 39 рыбы. И повелъ имъ да турятъ всички-
 тѣ да насѣдатъ по зеленж-тъхъ трѣвжъ на
 40 трѣпезы на трѣпезы. И насѣдахъ на лѣхы,
 41 на лѣхы по сто и по петдесеть. И като зѣ
 петъ-тъхъ хлѣба и двѣ-тъхъ рыбы, погледнѣхъ
 на небе-то и ^иблагослови, и прѣломи хлѣ-
 бове-тъ, и даваше на ученици-тъ си, да
 наслагатъ отъ прѣдѣ имъ; и двѣ-тъхъ рыбы

е Вижъ Быт. 19; 22. 32; 25.
 Мат. 13; 58. Гл. 9; 23.
 ж Ис. 59; 16.
 з Мат. 9; 35. Лук. 13; 22.
 и Мат. 10; 1. Гл. 3; 13, 14.
 к Лук. 9; 1.
 л Дѣян. 12; 8.
 м Мат. 10; 11. Лук. 9; 4. 10;
 н 7, 8.

л Мат. 10; 14. Лук. 10; 10.
 м Дѣян. 13; 51. 18; 6.
 н Іак. 5; 14.
 о Мат. 14; 1. Лук. 9; 7.
 п Мат. 16; 14. Гл. 8; 28.
 р Мат. 14; 2. Лук. 3; 19.
 с Лев. 18; 16. 20; 21.
 т Мат. 14; 5. 21; 26.
 у Мат. 14; 6.

ф Быт. 40; 20.
 х Ес. 5; 3, 6, 7; 2.
 и Мат. 14; 9.
 к Лук. 9; 10.
 л Мат. 14; 13.
 м Гл. 3; 20.
 н Мат. 14; 13.
 о Мат. 9; 36. 14; 14.
 п Лук. 9; 11.

л Мат. 14; 15. Лук. 9; 12.
 ю Числ. 11; 13, 22. 4 Цар. 4;
 43.
 я Мат. 14; 17. Лук. 9; 13.
 Іоан. 6; 9. Вижъ Мат. 15;
 34. Гл. 8; 5.
 к 1 Цар. 9; 13. Мат. 26;
 26.